

zorčího. Podle ustálené judikatury nss-u měl by ovšem žal. úřad v důsledku svého nadřízeného postavení nad politickými úřady na Slov. právo, mocí svého práva dozorčího vysloviti neplatnost výroku župního úřadu jen za předpokladu, že by šlo o rozhodnutí zmatečné, tedy právní moci neschopné a nezpůsobivé, založiti právní účinky. Avšak podle názoru nss-u nelze výrok župního úřadu z 4. ledna 1926 pokládati za rozhodnutí, jež by postíženo bylo zmatečností.

Základ pro rozhodnutí župního úřadu nař. rozhodnutím zrušené tvořila jednak žádost vlastníka domu z 26. října 1925, v níž uplatňoval, že nabyt nových, na podstatu věci se vztahujících rozhodných důvodů, kterých v zajišťovacím řízení bez své viny použití nemohl, jednak žádost vlastníka domu z 11. prosince 1925, v níž výslovně žádal za novelisaci zajišťovacího rozhodnutí. Dovolával se tedy st-l předpisu § 19 zák. čl. XX. z roku 1901. Byla-li však u úřadu k rozhodování příslušnému včas podána revisní žádost, náležitě odůvodněná a vyřídil-li úřad žádost tu, pak ovšem nelze výrok župního úřadu ze 4. ledna 1925, jímž úřad ten zajišťovací své opatření odvolal, pokládati za nic jiného, než za rozhodnutí o žádosti vlastníka domu za obnovu řízení. I kdyby důvody k obnově řízení zde dány nebyly, a kdyby tedy župní úřad byl spornou záležitostí, zda jest povolit obnovu řízení čili nic, po stránce skutkové a právní posuzoval nesprávně, bylo by rozhodnutí to snad stíženo nezákonností, nikoli však zmatečností, jak žal. úřad za to má. Ježto však podle toho mohlo jíti v daném případě nejvýše jen o nezákonnost, nikoliv o zmatečnost, nebyl žal. úřad, jenž nemá postavení nadřízené stolice odvolací a když ani nešlo o odklizení správního aktu zmatečného, t. j. právně neúčinného, oprávněn, výrok župního úřadu ze 4. ledna 1926 zrušiti z moci úřední.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti jako zákonu odporující podle § 7 zák. o ss.

Č. 6532.

Zajištění bytů: * Podle § 13 zák. č. 225/20 ve znění zák. č. 87/23 lze zajistiti toliko byt, jež státní zaměstnanec v rozhodné době obýval jako nájemník a nikoliv jako člen domácnosti nájemníka bytu.

(Nález ze dne 5. května 1927 č. 9545.)

Prejudikatura: Boh. 3873/24 a 6179/26 adm.

Věc: Mořic K. v B. (adv. Dr. Gustav Freund z Prahy) proti zemské správě politické v Brně o zajištění bytu.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výnosem z 2. října 1926 bylo st-li oznámeno, že zsp v Brně hodlá zajistiti v jeho domě byt, který obýval 19. srpna 1922 se svou matkou vrch. stav. komisař ing. Antonín S., a který se uprázdnil nyní služ. přeložením tohoto státního zaměstnance do Prahy, pro zřízence zsp-é Viléma P. V námitkách svých uplatňoval st-l, že státní zaměstnanec S. v jeho domě vůbec žádného vlastního, ani samostatného bytu nemá, který by se jeho přeložením uprázdnil. Byt, jež hodlá úřad za-

jistiti, pronajal st-l v r. 1910 Kateřině S., která se do bytu 1. srpna 1919 nastěhovala a přivedla si sebou svého syna, tehdy nezletilého ještě studenta Antonína S. Nájemnicí bytu jest od té doby nepřetržitě Kateřina S., platila vždy sama nájemné, vystupovala také vždy jako nájemkyně. Svobodný její syn sdílel s ní jen společnou domácnost, aniž se stal nájemcem bytu. Nař. rozhodnutím zajistila zsp v Brně na základě § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 uvedený byt pro Viléma B. V důvodech uvedeno, že k námitce st-le, že ing. S. není nájemcem bytu, nýbrž jeho matka, nelze přihlížeti, ježto podmínkou zajištění bytu podle § 13 cit. zák. není, že stát. zaměstnanec jest sám nájemcem bytu, nýbrž stačí, když byt byl jím 19. srpna 1922 a v době vydání zajišťovacího opatření obýván.

Rozhoduje o stížnosti, byl nss veden těmito úvahami: — — —

Podle § 13 zák. č. 225/22 ve znění zák. č. 87/23 jest přípustnost zajištění bytu vázána mimo jiné na předpoklad, že byt, o nějž jde, byl 19. srpna 1922 obýván státním zaměstnancem a že byt se uprázdnil služ. přeložením stát. zaměstnance do jiného místa. Zákon tu zřejmě předpokládá, že mezi služ. přeložením stát. zaměstnance a uprázdněním bytu jest přímá příčinná souvislost. Takováto souvislost jest však dána jen tehdy, jde-li o byt, který jest právě bytem onoho stát. zaměstnance, t. j. bytem, kterého užíval jako svého bytu, nikoli však tehdy, jde-li o byt, který jest bytem osoby jiné a jehož státní zaměstnanec užívá, resp. spolužívá k bydlení toliko na základě nějakého vztahu k majiteli bytu, zejména jako člen jeho rodiny nebo jako jeho podnájemník. Jestliže po přeložení, resp. přesídlení stát. zaměstnance jest tu někdo jiný, kdo na základě dosavadního právního stavu — jako nájemník nebo z jiného právního titulu — jest oprávněn bytu užívat, nelze tvrditi, že se byt přeložením stát. zaměstnance uprázdnil. I když snad v konkrétním případě přeložení stát. zaměstnance má fakticky za následek, že dosavadní majitel bytu, u něhož stát. zaměstnanec bydlil, bytu svého se vzdá a zároveň se stát. zaměstnancem přesídli do jeho nového služ. místa, nelze říci, že jest dána přímá souvislost mezi přeložením stát. zaměstnance a uprázdněním bytu. Tato souvislost jest jen nepřímá: vlastní příčinou uprázdnění bytu v takovém případě jest volné rozhodnutí majitele bytu tohoto svého bytu se vzdáti. Podotknouti jest, že pro otázku, byl-li byt stát. zaměstnancem obýván ve smyslu shora vyloženém, nelze pokládati o sobě za rozhodné, zdali stát. zaměstnanec osobně uzavřel smlouvu nájemní s vlastníkem domu; uvedený předpoklad § 13 dán jest i tehdy, když byt najala osoba jiná jménem stát. zaměstnance, resp. pro něho, na př. jeho manželka, jak tomu také bylo v případě, jehož týká se nál. Boh. 3873/24 adm.

St-l tvrdil již ve svých námitkách proti zamýšlenému zajištění bytu, že přeložený stát. zaměstnanec nebyl vůbec nikdy majetníkem bytu, nýbrž jeho matka. Úřad správnost tvrzení toho nepopřel, neuznal však okolnost tu za právně relevantní, vycházejí z nesprávného výkladu předpisu § 13 cit. zák. — — —

Č. 6533.

Samospráva obecní. — Řízení před nss-em: I. * Jak obecní zastupitelstvo tak — pokud není ustaveno — dohlédací úřad